

ת"פ 8392/06/21 - רפאל הובר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8392-06-21 מדינת ישראל נ' הובר

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ

רפאל הובר באמצעות עו"ד אילן שדי

המבקש:
נגד

מדינת ישראל באמצעות תביעות תל אביב

המשיבה:

החלטה

לפניי בקשת ההגנה לגילוי חומרי חקירה, בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

בקצרה אציין כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום בעבירה של היזק לרכוש במזיד.

ההגנה עותרת בבקשתה לקבלת תיקי חקירה שבהם היה מעורב המתלון (להלן: "**החומר המבוקש**"). אציין כי בדיון שנערך בפניי, המבקש קיבל תקצירי תיקי חקירה (הוגש וסומן על ידי ת/1) וכן רשימת תיקי פל"א של המתלון (הוגש וסומן על ידי ת/2) (להלן ביחד: "**החומר שהועבר**").

הסנגור מנמק בקשותיו בכך שהחומר המבוקש הינו הכרחי להגנת המבקש מאחר שלב ליבה של המחלוקת בתיק שלפניי הינה מהימנות המתלון, אשר לטענתו הינו מתלון סדרתי כנגד המבקש, ומשכך החומר המבוקש, תיקים סגורים נוספים אודות תלונות שהגיש המתלון כנגד המבקש, רלוונטי לאישום והכרחי להגנת המבקש. עוד הגיש הסנגור פסיקה ענפה.

המשיבה, בתגובתה, התנגדה להעברת החומר המבוקש ובתוך כך העבירה לבית המשפט את החומרים המבוקשים, כמצוות סעיף 74 (ד) לחסד"פ. לדבריה, מבחינת התביעה, החומר המבוקש אינו רלוונטי ועל פי הפסיקה, על הנאשם לספק הנמקה מדוע החומר המבוקש עשוי להיות רלוונטי ובעל תועלת פוטנציאלית להגנת הנאשם. בא כח המשיבה ביקש לאבחן את המקרה שלפניו מאחר שהחומר המבוקש עניינו במקרים שונים ואינם מהווים אף ראשית ראיה שיכולה לסייע למבקש וחזר על בקשת המשיבה לדחות את הבקשה.

כידוע בהתאם להלכה הפסוקה, המונח חומר חקירה התפרש באופן מרחיב, ככזה שיש לו נגיעה לאישום ואף מצוי בפרפריה לאישום - ראוי **בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל (9.8.00)**.

נקבע כי מעבר למבחן הרלוונטיות הדברים צריכים להיות מודרכים על ידי ההיגיון וכללי השכל הישר עת מפעיל בית המשפט את שיקול דעתו בבדיקת החומר המבוקש ואין צורך להפליג למחוזות רחוקים או לקבל ראיות שהרלוונטיות

שלחן רחוקה ושולית. בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' מדינת ישראל.

בבש"פ 7585/14 **איתי שטרם נ' מדינת ישראל (18.11.14)** נקבע כי למונח חומר חקירה יש ליתן משמעות מרחיבה. עם זאת, יש להראות יסוד של ממש להשערה או לתקווה כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום כנגד הנאשם.

בהתאם להלכה הפסוקה, על בתי המשפט לבצע איזון אינטרסים: מצד אחד לשקול את זכות הנאשם להליך הוגן ומנגד את רלוונטיות החומר לשאלה שבמחלוקת ואת יעילות ההליך הפלילי (ראה בבש"פ 9305/08 **פלוני ואח' נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות ואח'**, נבו, 3.12.08) וכן, כי במסגרת הכרעה בבקשות כגון דא, בית המשפט לא יכול לקחת בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות (בבש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' שיינר**, פ"ד סו(3) 442).

אך לאחרונה נקבע בבית המשפט העליון (בבש"פ 1378/20 **יניב זגורי ואח' נ' מדינת ישראל**, נבו, 7.4.20) (להלן: "**עניין זגורי**") כי מידע אשר כל שניתן באמצעותו הוא להציג את העד באור שלילי על מנת לפגוע באמינותו, אינו מידע שנחשב ככזה המביא תועלת ממשית להגנה.

פסיקת בתי המשפט השונים, ובראשם בית המשפט העליון, עמדה בעקביות על כך שבבחינת בקשה למסור לעיון נאשם מידע אודות תיקים סגורים, ממתנים לבירור דין וכיוצא בזאת, על בית המשפט לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיותו של מי שהמידע נמסר על אודותיו וכן פגיעה בצדדים שלישיים לבין התועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם. בהקשר זה נקבע כי כאשר החומר המבוקש הוא תיקי מב"ד, יש ליישם מבחנים אלה בנוקשות יתר וכי אפשרות מסירתם תיבחן על פי מכלול שיקולים (וראו לעניין זה בבש"פ 7233/18 **מחי אלדין בכיראת נ' מדינת ישראל** (נבו 24.10.2018). מקל וחומר, בתיקי חקירה שנסגרו.

במסגרת השיקולים האם לגלות מסמכים סודיים או כאלו שגילויים מהווה חדירה לפרטיות המתלונן, על בית המשפט לערוך את האיזון הראוי בין זכותו של הנאשם להליך הוגן לבין זכותו של המתלונן לפרטיות.

אמנם, צודק הסגור המלומד באומרו כי במקרים קיצוניים גם חומרים מתוך תיק סגור עשויים להיות כאלה אשר יסייעו להגנת המבקש, אך בכדי שאלה אכן ימסרו, עליהם להיות בליבת העניין, מבחינת הרלוונטיות שלהם והדבר לא יעשה על דרך הכלל.

כאן המקום לאזכר את בבש"פ 268/21 **שקד דרור נ' מ"י** (נבו, 24.01.21) (להלן: "**עניין דרור**") ולעולה ממנו. לא מצאתי כי החומר המבוקש רלוונטי להגנת המבקש בתיק שלפני, וזאת לאחר שבחנתי את טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך שלפני. בעיקר, הדברים אמורים שכן, כפי שעולה מדברי כב' השופט פוגלמן **בעניין דרור**, עלינו לברר האם הדברים ישפיעו על בירור האישום, וכפי שקבע כב' הש' פוגלמן: "**נקבע בפסיקתנו כי יש צורך ב'יסוד של ממש להשערה של הנאשם כי החומר ישפיע על בירור האישום נגדו'**" (ההדגשות אינן במקור, ע.י.).

בנוסף, בהתכתב עם האמור **בעניין זגורי**, בענייננו, אין מדובר במידע שנחשב ככזה שיביא תועלת ממשית להגנה.

לאחר שנחשפתי לראיות ובחנתי את החומר המבוקש מצאתי כי אין בנמצא צדדים שלישיים שיכול שיפגעו. עם זאת, יש להתחשב באינטרס הציבורי בעידוד הגשת תלונות על עבירות, וזאת מבלי להביע עמדה לעניין התיק עצמו.

אם כן, לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות שלפני, נחה דעתי כי המבקש לא סיפק תשתית ראייתית לקביעה כי יש בחומר כדי לסייע להגנתו.

לאור האמור לעיל, בקשת המבקש לקבלת החומר המבוקש נדחית.

קובעת לדיון לצורך מענה לאישום ליום 11/7/22 בשעה 08:30.

המזכירות תעדכן הצדדים והיומן ותבטל המועד הקבוע ליום 21/09/22.

תיקי החקירה הושבו עתה לנציג המשיבה.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ב, 22 יוני 2022, בהעדר
הצדדים.